

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 15518/2557

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นายสุรินทร์ แต่งอ่อนโจทก์ร่วม นายพิชานัน แม้นจริงจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 339, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 313, ป.อ. มาตรา 337, ป.อ. มาตรา 340, ป.อ. มาตรา 340 ตรี, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 316, ป.อ. มาตรา 90

## ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยกับพวกร่วมกันกระชากตัวโจทก์ร่วมลงจากรถแท็กซี่และรุมทำร้ายโจทก์ร่วม แล้วนำตัวโจทก์ร่วมขึ้นรถกระบะแล่นออกไปยังบ่อปลาแห่งหนึ่งโดยระหว่างที่อยู่ในรถกระบะจำเลยกับพวกทำร้ายร่างกายโจทก์ร่วมตลอดทางโดยใช้ขวดเบียร์และท่อนเหล็กเป็นอาวุธ และจำเลยได้ล้วงเงิน 10,000 บาท ของโจทก์ร่วมไป เมื่อจำเลยกระทำความผิดโดยมีอาวุธในเวลากลางคืนและใช้ยานพาหนะ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานชิงทรัพย์ตาม ป.อ. มาตรา 339 วรรคสอง ประกอบมาตรา 335 (1) (7), 340 ตรี การที่จำเลยและ น. เรียกร้องเงินจำนวน 23,000 บาท เพื่อแลกเปลี่ยนกับการปล่อยตัวโจทก์ร่วม โดยจำเลยเชื่อว่าโจทก์ร่วมโกงเงิน น. ย่อมเป็นเพียงความเชื่อของจำเลย หาเป็นเหตุให้โจทก์ร่วมเป็นหนี้ น. ไม่ ดังนั้น เงินจำนวน 23,000 บาท ที่จำเลยเรียกร้องเพื่อแลกกับการปล่อยตัวโจทก์ร่วมจึงเป็นค่าไถ่ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดต่อเสรีภาพตามมาตรา 313 วรรคแรก อนึ่ง เนื่องจากจำเลยจัดให้โจทก์ร่วมได้รับเสรีภาพก่อนศาลชั้นต้นพิพากษาโดยโจทก์ร่วมมิได้รับอันตรายสาหัสหรือตกอยู่ในภาวะอันใกล้จะเป็นอันตรายต่อชีวิต จึงลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ตามมาตรา 316

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 313, 337, 340, 340 ตรี และให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ 33,000 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยให้การปฏิเสธ แต่เมื่อสืบพยานโจทก์ไปบ้างแล้ว จำเลยขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพเฉพาะข้อหาความผิดต่อเสรีภาพและกรรโชก และวางเงิน 23,000 บาท ต่อศาลเพื่อคืนให้แก่ผู้เสียหาย ระหว่างพิจารณา นายสุรินทร์ ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต และโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนเพราะเหตุได้รับอันตรายแก่กาย อันเนื่องมาจากการกระทำของจำเลยกับพวกเป็นเงิน 530,489 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2553 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 313 วรรคแรก, 337 วรรคสอง ประกอบมาตรา 83, 339 วรรคสอง ประกอบมาตรา 335 (1) (7), 340 ตรี การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ความผิดต่อเสรีภาพกับความผิดฐานกรรโชกเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานความผิดต่อเสรีภาพ ตามมาตรา 313 วรรคแรก จำคุก 15 ปี จำเลยให้การรับสารภาพในความผิดฐานนี้เป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 7 ปี 6 เดือน ความผิดฐานชิงทรัพย์โดยมีอาวุธในเวลากลางคืนและใช้ยานพาหนะ จำคุก 15 ปี ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาของศาล ประกอบกับ

เหตุจูงใจที่ทำให้จำเลยกระทำความผิดก็สืบเนื่องมาจากการตาจำเลยบอกแก่จำเลยว่าโจทก์ร่วม  
โกงเงินมารดาจำเลย ทำให้จำเลยตกอยู่ในอารมณ์โกรธและเคียดแค้น จึงกระทำไปเพื่อแก้แค้น  
แทนมารดาโดยอารมณ์หุนหันพลันแล่นเนื่องจากจำเลยอายุน้อย กรณีมีเหตุบรรเทาโทษตาม  
มาตรา 78 ลดโทษในส่วนนี้ให้แก่จำเลยสองในห้า คงจำคุก 9 ปี รวม 2 กระทั่ง จำคุก 16 ปี 6 เดือน  
ให้จำเลยคืนเงิน 10,000 บาท แก่โจทก์ร่วม และให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน 110,489  
บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 20 ธันวาคม 2553 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ  
แก่โจทก์ร่วม จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำเลยตาม  
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 337 (2) วรรคสอง ประกอบมาตรา 83 จำคุก 2 ปี ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง  
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี ให้ยกฟ้องความผิดตาม  
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 313 วรรคแรก ประกอบมาตรา 83 มาตรา 339 วรรคสอง  
ประกอบมาตรา 335 (1) (7), 340 ตรี และให้ยกคำสั่งคืนเงิน 10,000 บาท แก่โจทก์ร่วม นอกจากนี้  
แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนแบ่งทั้งสองศาลให้เป็นพับ  
โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ข้อแรกว่า จำเลย  
กระทำความผิดฐานชิงทรัพย์หรือไม่ โจทก์และโจทก์ร่วมมีโจทก์ร่วมเป็นพยานเบิกความว่า  
ระหว่างที่อยู่ในรถกระบะ จำเลยกับพวกทำร้ายร่างกายโจทก์ร่วมตลอดทาง ระหว่างนั้นจำเลยล้วง  
เงิน 10,000 บาท ที่โจทก์ร่วมใส่ไว้ในกระเป๋าทางเกงด้านหน้าซ้ายไป เห็นว่า การที่โจทก์ร่วม  
สามารถทำกำไรได้ถึง 65,000 บาท และนำเงินส่วนหนึ่ง 55,000 บาท ไปฝากไว้ที่นางสาววรรณ  
ก่อนที่จะไปบ้านนางนิดาเพื่อเอากระเป๋ากลับคืน โดยในการเดินทางไปนั้นโจทก์ร่วมอาศัยรถแท็กซี่  
ซึ่งจะต้องเสียค่าจ้าง จึงเป็นเรื่องปกติที่โจทก์ร่วมจะต้องมีเงินติดตัวไปด้วย นอกจากนี้โจทก์และ  
โจทก์ร่วมยังมีนางสาววรรณเบิกความสนับสนุนว่า โจทก์ร่วมนำเงินประมาณ 50,000 บาท มา  
ฝากไว้ก่อนที่จะไปหานางนิดาโดยโจทก์ร่วมบอกว่ามีเงินติดตัวไป 10,000 บาท และเมื่อนางสาววรรณ  
จะไปเยี่ยมโจทก์ที่โรงพยาบาล โจทก์ร่วมก็เล่าให้ฟังว่าจำเลยกับพวกกรูมทำร้ายโจทก์ร่วมและ  
จำเลยเอาเงิน 10,000 บาทไป ค่าเบิกความของโจทก์ร่วมมีรายละเอียดตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุ ใน  
ระหว่างเกิดเหตุ จนกระทั่งเหตุการณ์สิ้นสุดลง โดยไม่ปรากฏว่าโจทก์ร่วมมีอาการหลงลืมหรือจดจำ  
เหตุการณ์สับสน ทั้งคำเบิกความของโจทก์ร่วมและนางสาววรรณก็สอดคล้องต้องกัน ที่สำคัญ  
โจทก์ร่วมและนางสาววรรณไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยมาก่อน จึงไม่มีเหตุควรระแวง  
สงสัยว่าจะปรักปรำจำเลย พยานหลักฐานของโจทก์และโจทก์ร่วมจึงรับฟังได้ปราศจากข้อสงสัยว่า  
จำเลยทำร้ายร่างกายโจทก์ร่วมแล้วเอาเงิน 10,000 บาทไป การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิด  
ฐานชิงทรัพย์ ส่วนที่จำเลยนำสืบว่า ไม่ได้เอาเงิน 10,000 บาท ของโจทก์ร่วมไป เห็นว่า ในชั้น  
สอบสวนจำเลยให้การปฏิเสธโดยไม่ได้ให้รายละเอียดใด ๆ ส่วนในชั้นพิจารณาจำเลยก็ให้การ  
ปฏิเสธจนกระทั่งโจทก์ร่วมและนางสาววรรณเบิกความไปแล้ว จำเลยจึงขอถอนคำให้การเดิมและ  
ให้การใหม่เป็นรับสารภาพเฉพาะความผิดต่อเสรีภาพและความผิดฐานกรรโชก ซึ่งเท่ากับจำเลย  
ยอมรับว่ามีเหตุการณ์ที่จำเลยกับพวกกรูมทำร้ายและหน่วงเหนี่ยวกักขังโจทก์ร่วมตลอดจนขู่กรรโชก  
ทรัพย์อันเป็นการเสริมให้คำเบิกความของโจทก์ร่วมและนางสาววรรณมีน้ำหนักน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น  
ดังนั้นที่จำเลยนำสืบปฏิเสธลอย ๆ ว่า ไม่ได้เอาเงิน 10,000 บาท ของโจทก์ร่วมไปโดยไม่มี  
พยานหลักฐานอื่นใดมาสนับสนุน จึงไม่มีน้ำหนักรับฟังหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์และโจทก์  
ร่วมได้ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องในความผิดฐานนี้จึงไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกา  
ของโจทก์ในข้อนี้ฟังขึ้น คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ในข้อสุดท้ายว่า เงิน 23,000

บาท ที่นางสาววรรณมา มอบให้แก่นางนิตา ตามที่จำเลยและนางนิตาเรียกร้องเพื่อแลกเปลี่ยนกับการปล่อยตัวโจทก์ร่วมเป็น "ค่าไถ่" หรือไม่ เห็นว่า แม้เหตุที่โจทก์ร่วมสามารถซื้อตะกั่วก้อนก่อนจากนายณฤทธิ์แล้วนำไปขายต่อจนได้กำไรถึง 65,000 บาท สืบเนื่องมาจากนางนิตาเป็นผู้แนะนำและนางนิตากำลังเจรจาจะซื้อตะกั่วก้อนดังกล่าวจากนายณฤทธิ์ซึ่งหากโจทก์ร่วมไม่ชิงตัดหน้าซื้อตะกั่วก้อนไปก่อนนางนิตาจะเป็นผู้ที่ได้กำไรก็ตาม ไม่ทำให้การซื้อขายตะกั่วก้อนระหว่างโจทก์ร่วมกับนายณฤทธิ์เป็นการละเมิดหรือผิดสัญญาต่อนางนิตา อันจะเป็นเหตุให้โจทก์ร่วมเป็นหนี้นางนิตาดังนั้น ถึงแม้ว่าจำเลยจะเชื่อว่าโจทก์ร่วมโกงนางนิตา ย่อมเป็นเพียงความเชื่อของจำเลย หาเป็นเหตุให้โจทก์ร่วมเป็นหนี้นางนิตา ดังนั้นเงิน 23,000 บาท ที่นางสาววรรณมา มอบให้แก่นางนิตาตามที่จำเลยและนางนิตาเรียกร้องเพื่อแลกเปลี่ยนกับการปล่อยตัวโจทก์ร่วมจึงเป็น ค่าไถ่ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดต่อเสรีภาพตามฟ้องโจทก์ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ในข้อนี้ฟังขึ้นเช่นกัน อนึ่ง เนื่องจากจำเลยจัดให้โจทก์ร่วมได้รับเสรีภาพก่อนศาลชั้นต้นพิพากษาโดยโจทก์ร่วมมิได้รับอันตรายสาหัสหรือตกอยู่ในภาวะอันใกล้จะเป็นอันตรายต่อชีวิต จึงให้ลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 316 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 313 วรรคแรก, 337 วรรคสอง ประกอบมาตรา 83, 339 วรรคสอง ประกอบมาตรา 335 (1) (7), 340 ตรี การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ความผิดต่อเสรีภาพกับความผิดฐานกรรโชกเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดอกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานความผิดต่อเสรีภาพ ตามมาตรา 313 วรรคแรก ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักสุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ให้ลงโทษจำเลยน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 316 จำคุก 8 ปี จำเลยให้การรับสารภาพในความผิดฐานนี้เป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 4 ปี ความผิดฐานชิงทรัพย์โดยมีอาวุธในเวลากลางคืนและใช้ยานพาหนะ จำคุก 15 ปี ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษในส่วนนี้ให้แก่จำเลยสองในห้า ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 9 ปี รวม 2 กระทง จำคุก 13 ปี ให้จำเลยคืนเงิน 10,000 บาท แก่โจทก์ร่วม นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

## องค์คณะ

กีก้อง สมเกียรติเจริญ · ประยูร ณ ระนอง · ภาติยะ ดวงมณี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/15518/2557>